

Prædiken Påskedag d. 21. april 2019.

Metodistkirken i Odense. ©Thomas Risager, D.Min.

Tekster: joh 20,1-18.

Det er påskedag, og ligesom julen, den anden store kristne højtid, så er det de samme historier, som går igen. Ganske vist har vi i påsken, i modsætning til juleaften, hele fire evangelietekster om opstandelsen af vælge imellem.

Som præst kan det godt være lidt svært, at skulle tage fat i opstandelsen igen og igen, år efter år. Det er jo den kendte historie, som alle, der går bare lidt regelmæssigt i kirke, har hørt mange gange.

Udfordringen er ikke at gøre denne historie levende, for den er i sig selv fuld af liv. Dødens rammer er sprængt.

Udfordringen er, at fortælle historien, som gjaldt det liv og død for dig og mig. For det er lige nøjagtig det, som er på spil påskemorgen - også i år. Det gælder liv og død, intet mindre.

I Johannesevangeliets udgave af opstandelsesberetningen er det sådan, at det i begyndelsen af historien er tydeligt, at det er døden, der råder.

Den første dag i ugen, mens det endnu var mørkt, kom Maria Magdalene ud til graven.

Frasen "mens det endnu var mørkt", har både en overført og en direkte betydning.

Ja, det var mørkt, men det var også mørkt i den forstand at mørket rådede, døden havde talt. Og nu var det tredjedagen, og som efter alle andre dødsfald, hvor man vitterligt har mistet, er det også her som om, at dagen aldrig kan komme igen. Mørket har sejret, og det virker som om, det er for altid.

Maria Magdalene er på vej ud til graven. Vi ved, at hun også var tilstede ved korsfæstelsen, det hævder i hvertfald Matthæus-, Markus- og Johannesevangeliet. Markus og Matthæus fortæller også, at hun overværede gravlæggelsen. I alle af evangeliernes beretninger om opstandelsen, er det også hende, som er den første der ser den tomme grav.

Det er endnu mørkt, hører vi, og nu ser Maria Magdalene, at stenen er væltet fra graven. Den sten, der er så stor, at intet menneske kunne gøre det alene.

Der er lidt forskellige tolkninger om, hvem denne Maria Magdalene egentlig er, en af dem siger, at hun er den Maria, som er søster til Martha og dermed også søster Lazarus og dermed allerede vidne til opvækkelsen af af en død.

Hvis det er rigtigt, så viser det os med al tydelighed, at det er svært med forstanden, at rumme opstandelsen. Maria Magdalene har set det med egne øjne, da hendes bror Lazarus kom vaklende ud af graven. Alligevel er hendes første tanke, da hun ser den tomme grav, at løbe hen til Peter og fortælle ham, og en af de andre disciple, at de har flyttet Jesus.

3 af 6

Tanken om, at han skulle være opstået, sådan som han havde sagt det, er fremmed for hende, for det var stadig mørket, der rådede.

Og når mørket råder, kan intet menneske se klart. Det er Kun Gud der kan det.¹ I dagene efter Jesu død er det mørket, der råder. Verden er fanget i mørket. Intet menneske har håb. Selv håber er dødt.

De to mandlige disciple løber nærmest om kap ud til graven. Simon Peter kommer ikke først ud til graven, men den anden discipel lader alligevel Peter gå ind først. Peter ser linnedklæderne ligge der, og klædet som den døde Jesus havde over hovedet, lå rullet sammen på et sted for sig selv.

Den anden discipel kommer ind i graven. Da han så den tomme grav, lader Johannes os vide, at han så og troede.² Dette er et vigtigt vendepunkt, for indtil da havde de nemlig ikke forstået skriftens ord om, at Jesus skulle opstå fra de døde.

Mørket er begyndt at vige for lyset.

Mændene går hjem, men Maria står ude ved graven og græder. Hun bøjer sig ind i graven og ser to engle i hvide klæder sidde der, hvor Jesus burde have ligget.

De spørger hende: "Kvinde, hvorfor græder du?"³

¹ JF. salme 139,12.

² JF. joh 20,8

³ Joh 20,13.

4 af 6

Hun gentager det, hun tror, er sandt, at de har flyttet Jesus og mest af alt er hun nok ked af, at hun ikke ved, hvor han er.

Da hun vender sig om, står hun ansigt til ansigt med Jesus. Men da mørket stadig råder, ser hun ikke, at det faktisk er Jesus, hun står overfor.

Han bruger nøjagtigt de samme ord, som englenerne:
"Kvinde, hvorfor græder du?"⁴

Hun tror stadig ikke på, at Jesus er opstået, så hun begynder atter på sin forklaring om, at de har flyttet....
"Maria," Siger Jesus.

Da er mørket helt væk, lyset råder. Da ser hun, da tror hun! "Rabbuni - Mester!"

Maria talte med den opstandne. Han delte sine planer med hende og hun blev den første til at se Jesus. Hun blev den første, som kunne sige, som hun gjorde til discipilene: "Jeg har set Herren!"⁵

Mørket er erstattet af lyset, håbløsheden afløses af håb, afmagten bliver til styrke, døden bliver til liv, kærligheden har sejret.

⁴ Joh 20,15.

⁵ Joh 20,18

5 af 6

Det er præcis det, som er påskens budskab, at alt det Jesus sagde, at den kærlighed han talte om, ikke er tomme ord, men at den har styrken, og kraften i sig til, at bringe død til liv.

Vi får lov at se, at han gav sig selv på korset, for at vi skal leve, at det var et endeligt opgør med synden, som kan smadre liv, men også, at det ikke slutter på korset, i mørket eller i graven.

Det er der, det begynder. Det er der, det nye liv opstår.

Læg mærke til, at det er i mørket, at de ser, at graven er tom. Det er i mørket, englene taler til Maria.

Det er i mørket, at Jesus møder hende, og kalder hende ved navn.

Det er svært med forstanden alene, at rumme opstandelsen fra de døde. Det er så nemt, at komme til at begrænse sin tro til en tro, som er baseret på, at Jesus da bør være i graven. Nogen gange lever vi, som om det er sådan det er, men det er ikke sådan det er.

Han er opstået sådan som han har sagt det, og den tro, der er baseret på, at han er opstået er en tro, der sætter fri og en tro, der giver liv.

Det er påskedag. Det betyder at naglerne som bandt Jesus til korset er trukket ud.

Det er påskedag. Det betyder at døden, som holdt Jesus i graven har sluppet sit tag.

Påskan er frihed. Den er frihed fra nagler, der holder fast.

6 af 6

Den er frihed fra at leve i skyggen af det, som vi tror, er dødt.

Det er i dag, vi kigger op og ser at lyset har vundet. det er afgørende, at vi forstår at den tro vi har, er et spørgsmål om liv eller død.

Troen på den opstandne Jesus er liv.

Det er i lyset af den tro, at vi hver dag, hver eneste dag, beslutter at tro på, at håbet er stærkere end håbløsheden, at kærlighed er stærkere end døden. Det er det, denne historie handler om.

Liv eller død, intet mindre.

Velkommen til livet. Glædelig påske.